

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 439. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351215184.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den X. Søn. effter Trinita.

Collect.

OAlmectige euige Gud barmhertige Fader/ som mæst beteer din almectighed/ idet du sparer oc benaader oss/ oc straffer oss icke effter vore misgerninger/ maangfold gør din barmhertighed offuer oss/ oc gøre oss deelhaftig i de himmelske gode/ som skynde oss til de tingest der du haffuer loffuit. Ved vor Herre Ihesum Christum/

som met dig leffuer/ etc. ||

Oc vnder tiden denne.

ALsommectigste euige Gud/ som haffuer formedelst den hellig Aand obenbaret oss dit Ord/ om din kære Søn Ihesu Christo/ Wi bede dig/ opueck vore hier ter/ at wi det aluaarlige anamme/ oc icke sla det heden i været/ som dit Folck de vantro løder gjorde/ paa det wi kunde leffue i din fryct/ oc formeris daglige i troen til din 440 barmhertighed/ oc endelige bliffue salige formedelst din Søn Christum Ihesum/ Amen.

Epistelen. I. Corinthi. XII.

ØM de aandelige Gaffuer/ vil ieg icke/ kære Brødre/ dølie faar eder. I vide/ at i haffue veret Hedninge/ oc ginge til de dumme affguder/ effter som i bleffue førde til. Der faare kundgøre ieg || eder. At ingen forbander Iesum/ som taler formedelst Guds Aand. Oc ingen kand kalde Ihesum en Herre/ vden ved den hellig Aand. Der ere atskillige Gaffuer/ men der er en Aand. Oc der ere atskillige Embede/ men der er en Herre. Oc der ere atskillige Kraffter/ men der er en Gud/ som gør alting i alle. Aandens Gaffuer giffuer sig til kende vdi huer/ til Menighedens nytte.

Evangelium Luce. XIX.

DER Ihesus hand kom nær hen til Ierusalem || saae hand paa Staden/oc græd offuer hannem/oc sagde/ der som du det viste/ da skulde du oc betencke/ i denne din tid/ huad som tien til din fred. Men nu er det skiult faar dine Øyen. Thi den tid skal komme offuer dig/ at dine Fiender skulle sla en Vogenburg omkring dig/ oc dine Børn met dig/ belegge dig/ oc trengte dig alle vegne oc de skulle legge dig øde/ og icke lade en Sten bliffue paa den anden/ Fordi/ at du kende icke den tid som du est hiemsøct vdi. Oc hand gick i Tempelen/ oc begynte || at vddriffue dem/ som der vdi solde oc købte/ oc sagde til dem/ der staar screffuit/ Mit huss er it Bede huss/ men i haffue gjort en Røffuere kule der aff. Oc hand lærde daglige i Tempelen. Men de ypperste Prester oc Scrifftkloge oc de Øffuerste iblant Folcket/ stode effter at omkomme hannem/ Oc de funde icke/ huad de skulde gøre hannem/ Thi alt Folcket hengde ved hannem/ oc hørde hannem.